

EL PROBLEMA HABITACIONAL

Lloguers que puguen, ocupacions, pisos turístics il·legals, desnonaments... i també vendes milionàries. Barcelona té un greu problema d'habitatge. Els

barcelonins consideren que l'accés a l'habitatge és un dels principals problemes de la ciutat, el quart, segons el baròmetre municipal. Mentrestant

el preu dels pisos es recupera després del fre de la crisi sense que la ciutat tingui un parc d'habitatge públic per apaivagar aquesta situació.

Les dues cares de l'habitatge

DAVID GUERRERO
Barcelona

No tot són pisos turístics a la Barceloneta ni lloguers desorbitats a l'abast de només uns pocs. Núria González llogava el seu *quart de casa* rehabilitat per 400 euros per cobrir les despeses de la hipoteca mentre vivia a Las Palmas de Gran Canaria per motius laborals. El llogater anterior era bon pagador... fins que va deixar de complir mensualment. Al cap d'un temps d'impagaments se'n va anar.

El pis va quedar buit i la propietària necessitava una important quantitat de diners per fer front als deutes acumulats pel seu exmarit, que va avalar en el seu moment. Per això, a contracor, a finals de maig va decidir posar el pis a la venda. La Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona va assumir l'encàrrec de la gestió. Pocs dies després, quan van anar a revisar que tot estava en ordre per ensenyar-lo a un possible interessat es van trobar el pany canviat i sorolls dins de l'immoble. Estava ocupat.

Semblava que l'anterior llogater se n'havia anat a les bones, però d'alguna manera les seves claus van acabar en mans d'una de les bandes organitzades que ocupen pisos i posteriorment en revenen les claus. Per 1.000 euros, un tal Mohamed li va oferir a un pescador i la seva família l'accés al pis de 35 metres quadrats en un dels carrers de la Barceloneta més autèntica.

La gran majoria d'habitatges ocupats a Catalunya pertanyen a bancs. Les entitats estan acostumades a tractar aquests casos amb l'administració però quan és un propietari particular el que es troba el seu pis ocupat ho té més difícil. El primer que va fer la Núria va ser denunciar-ho als Mossos d'Esquadra. La via judicial li portaria, com a mínim, un any. Hi havia un comprador interessat i ella necessitava els diners, així que va decidir prendre la justícia per la seva mà. "En el bon sentit de la paraula", apunta.

Es va presentar a la finca i va parlar amb la dona que li va obrir la porta. Li va oferir 3.000 euros per

Núria González a la porta de la propietat ocupada en un dels carrers del barri mariner

Una dona malvèn el seu pis ocupat perquè no pot recuperar-lo i es veu ofegada pels deutes

Ocupació a la Barceloneta

què se n'ansessin de casa seva i poguessin buscar una altra cosa. Semblava fàcil, la dona va acceptar el tracte immediatament. Dimarts a la tarda ho anaven a fer efectiu i la Núria tenia pensat quedar-se a dormir en la que havia estat la seva llar durant uns anys per assegurar-se que

no hi entrava ningú més fins que es formalitzés el contracte de venda. Però quan va arribar allà es va trobar un home que de molt males maneres li va dir que no volien aquells diners, que tenien una nena petita i no pensaven anar-se'n, que els haurien de fer fora a puntades de peu

com ja van ser expulsats de l'anterior habitatge ocupa on van habitar durant uns mesos a Badalona...

La Núria es va esfondrar. Havia viatjat fins a Barcelona amb els diners prestats d'uns amics per poder resoldre el problema i aconseguir saldar els deutes que no la deixen dormir per les nits. El 2006 es va hipotecar per adquirir l'habitatge en el qual va passar algun dels seus millors moments però també dels pitjors. Allà va residir durant els mesos que va estar rebent tractament per superar un tumor cerebral, ja curat.

La il·lusió de la seva vida, explica, seria tornar algun dia a Barcelona però hi ha renunciat. "La Barceloneta se'ls ha escapat de les mans, tinc un sentiment de desencant cap a una ciutat que sempre he estimat", lamenta aquesta filla d'un canari i una manresana que va créixer a cavall de les dues terres.

La desesperació per aconseguir uns diners que necessita i el temor de no poder fer front a res i que el

Canvis en la llei per lluitar contra les màfies

El degà del Col·legi d'Advocats de Mataró, Julio Naveira, va ser un dels ponents de la Comissió de Justícia al Congrés dels Diputats a Madrid per defensar la modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. Va posar com a exemple el cas de la capital del Maresme per instar a establir normes que ajudin els jutges a imposar mesures cautelars immediates per desallotjar les màfies organitzades que ocupen pisos que els serveis socials intenten destinar a famílies en risc d'exclusió. Mataró també reclama que s'activi el jutjat número 9, que està aprovat però pendent d'instaurar per agilitzar els tràmits. / Fede Cedó

pis acabés en mans del banc la va portar a malvendre ahir el pis amb la família ocupa dins. El comprador ha aprofitat la circumstància per obtenir una rebaixa tan gran que cap de les parts implicades no s'atreveix a fer-la pública.

El gerent de la Cambra de la Propietat Urbana, Oscar Gorgues, demana solucions contundents a l'administració. "No es pot privar una persona del seu habitatge perquè la família que l'ocupa estigui molt necessitada", diu Gorgues, que apunta la falta d'habitatge públic per a casos vulnerables com un dels grans problemes de la ciutat.

Si el nou propietari segueix la via legal no podrà entrar a l'habitatge que acaba d'adquirir fins d'aquí un any, com a mínim. La Núria va agafar un vol ahir a la tarda cap a les illes Canàries amb la tranquil·litat de poder frenar els deutes que l'ofeguen però amb el mal gust de boca de no haver pogut acomiadar-se del seu pis. ●

Venut un pis de luxe del passeig de Gràcia per 10 milions d'euros

BARCELONA Redacció

L'habitatge de luxe es recupera a Barcelona. La immobiliària Coldwell Banker Prestige ha venut per 10 milions d'euros el que ja és un dels pisos més cars de la ciutat. Es tracta d'una residència, ubicada al passeig de Gràcia, de 450 metres quadrats i una terrassa de 250 metres més, amb servei

de conselleria 24 hores i cinc places d'aparcament situat. La transacció situa el preu del metre quadrat en els 16.500 euros. La mitjana al districte de l'Eixample, segons les estadístiques municipals de l'any passat, es va situar en els 4.610 euros/m², mentre que en el primer trimestre d'aquest 2017 va augmentar fins als 4.998 euros.

Aquesta xifra és sensiblement

inferior al preu final, també astronòmic, que es va pagar en els inicis de la crisi i l'esclat de la bombolla immobiliària per un altre habitatge situat al número 16 del passeig de Gràcia. Era el 2008 quan la immobiliària Restaura va vendre un àtic que va acollir l'antiga Terraza Martini, la cocteleria de moda a la Barcelona dels anys seixanta i setanta, per 10,58 mili-

ons d'euros. Preus que fins aquell moment només assolien les torres de l'exclusiva avinguda Pearson, a Pedralbes.

François Carriere, soci fundador de Coldwell Banker Prestige Barcelona, va considerar ahir en un comunicat que aquest preu es deu fonamentalment "al fet de tractar-se d'una finca única ubicada a la zona més exclusiva de Barcelona, que ha estat rededicada de nou i totalment moblada". Insisteix en el fet que "una venda per aquest import no suposa una revalorització generalitzada dels preus en aquest carrer", que se situen al voltant dels 12.000 euros

per metre quadrat -mitjana per als pisos- o en els 15.000, en el cas dels àtics o plantes baixes amb jardí.

En aquest sentit, Carriere assenyala que malgrat la xifra astronòmica per la qual s'ha venut l'habitatge, no es poden comparar encara els preus de Barcelona amb altres capitals europees. Posar com a exemple Londres, on aquest pis podria haver assolit un preu de 25.000 euros per metre quadrat. Amb tot, explica que la venda reflecteix que el sector de l'habitatge de luxe ja ha recuperat els seus valors anteriors a la crisi. ●